

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 52.

Anden Session.

20de Møde.

Tirsdagen den 5te November.

(Fortsat.)

Finantsministeren (fortsat): Desforuden hjemler Loven en anden Fremgangsmaade for dem, der vel ikke maatte være utilbøielige til at opgive deres Indkomster, men for hvem det vilde være forbundet med praktiske Ulemper at opgive dem i den Udstrækning, som Loven forlanger, idet det i § 16 er tilladt de større Handelende af Dverfattecommissions Medlemmer at udvælge tvende, for hvilke de ville fremlægge deres hele Status, for derefter af disse at blive ansat til et samlet Indtægtsbeløb, hvorhos der for Statskassen i samme Paragraph er givet de fornødne Cauteler i saa Henseende. Der er ligeledes der givet en Bemyndigelse for Finantsministeren til undtagelsesviis at maatte tillade en saadan Fremgangsmaade for den, som maatte ville foretrække denne Ansættelse, der forøvrigt naturligtviis aldrig bliver den billigste for Bedkommende. Den Fremgangsmaade, som her er anvendt, har desuden ogsaa Analogie i den engelske Indkomstskattelovgivning.

§ 15 indeholder en Hjemmel, som Stattecommissionsen nødvendigtviis maa have, til at kunne kalde Enhver for sig, som den finder fornuddent at tilkalde med Hensyn til Faktattelsen af Bedkommendes Indkomstskat. Paa den anden Side giver den enhver Indkomstskattepligtig Ret til, istedetfor skriftlig at opgive sin Indkomst paa en Blanquet, som tilstilles ham, til Udfyldelse, at give Møde for Commissionen og der angive sin Indkomst til Protocollen.

Ifølge § 17 paahviler det udtrykkelig Stattecommissionsen at revidere de Stattepligtiges Angivelse af deres Indtægt, og den bemyndiger endvidere Stattecommissionsen til at

forhøre de Stattepligtiges Angivelser, som den anseer for at være for lave, hvorimod der ikke deri indeholdes nogen Bemyndigelse til formelig at forhøre vedkommende Stattepligtige eller at anstille nogen anden inquisitorisk Undersøgelse desangaaende; en saadan Undersøgelse hjemles kun udtrykkelig i det i § 20 nævnte Tilfælde, naar Vedkommende paaanker Stattecommissionsens Ansættelse til Dverfattecommissionsen — kun derved udsætter han sig for at blive forhørt, for at blive affordret Fremlæggelse af hans Regnskabsbøger og for Afhørelsen af Vidner paa Grund af hans Formuesomstændigheder. Den, som altsaa er tilfreds med Stattecommissionsens Ansættelse, kan forholde sig rolig, og er ikke udsat for, at Noget videre indlader sig i Undersøgelser om hans Forhold. At Stattecommissionsen saavel som senere Dverfattecommissionsen er bemyndiget til at tilforordne sig 1 eller 2 extraordinaire Medlemmer ved Behandlingen og Bedømmelsen af ethvert enkelt Tilfælde, som nævnt i § 17, er anseet for nødvendigt, fordi der kunde møde saa indviklede Tilfælde, navnlig ved større Bedrifter, at der vilde mangle Stattecommissionsens egne Medlemmer den tilbørlige Sagkundskab.

I § 18 indeholdes en Bestemmelse, hvis Mislighed man ikke mis skjender, nemlig den, at Fortegnelsen over de Stattepligtige og deres Ansættelse til Indkomstskat skal fremlægges paa et passende, af Commissionen bestemt Sted, til Eftersyn i 8 Dage; det er jo naturligtviis noget af det Misligste ved den hele Indkomstskatteansættelse, at Mange see deres oeconomicke Forhold, i det Mindste saaledes, som de have angivet dem, fremdragne for Offentligheden, men det vil paa den anden Side ikke mis skjendes, at dette er aldeles nødvendigt, naar man skal kunne vente sig en saadan Control, som man ikke kan undvære, ved Hjælp af de øvrige